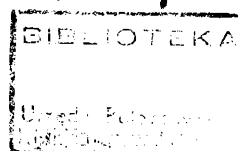

15 kwietnia 1931 r.

E 21 f 15/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13194.

Mieczysław Zbyszewski
(Sosnowiec, Polska)
i Władysław Wróbel
(Sosnowiec, Polska).

Kl. 5 d 15
5 d 15/08

Trójnik rozdzielczy do rur do zamulania.

Zgłoszono 9 maja 1930 r.
Udzielono 4 marca 1931 r.

Przedmiot niniejszego wynalazku dotyczy trójnika, rozdzielającego przewody rurowe, służące do przeprowadzania wody pomieszczonej z piaskiem, w celu przesłania tego piasku w miejsca przeznaczone do zamulania, a w szczególności do zapewniania wybranych przestrzeni w kopalni. Mieszanka wody z piaskiem jest dostarczana wgłąb kopalni z powierzchni ziemi i wobec znacznych wysokości przewodów rurowych istnieje w nich wielkie ciśnienie.

Do trójników takich stosowano zwykle zasuwę, którymi zamykane były rozgałęziające się przewody. W celu skierowania wody z piaskiem do innego przewodu trzeba było jedną zasuwę wysunąć, a drugą za-

sunąć, co stwarzało różne niedogodności, przyczem zasuwę takie były dość kosztowne.

Stosownie do wynalazku wyłączenie jednego z odgałęzień uskuteczniane jest przez zasłonięcie wewnętrznego wylotu tego odgałęzienia od wewnątrz zamknięciem o powierzchni wypukłej, skierowanej wypukłością w kierunku zamykanego przewodu. Przełączenie przewodu w takim trójniku wymaga znacznie mniej czasu, aniżeli posiłkowanie się znanymi zasuwami.

Niniejszy trójnik zaopatrzony jest w boczny otwór, umożliwiający umieszczanie wewnątrz zamknięcia i przesuwanie go z jednego wylotu do drugiego. Zamknięcie

może mieć kształt kuli lub np. odcinka walca.

Przedmiot wynalazku uwidoczniiony jest w postaci przykładów na rysunku. Fig. 1 przedstawia przekrój wzdłuż linii I—I na fig. 2; fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II—II na fig. 1; fig. 3 — widok z boku; fig. 4 — odmianę trójnika z zamknięciem o walcowej powierzchni w przekroju wzdłuż linii IV—IV na fig. 5; fig. 5 — przekrój wzdłuż linii V—V na fig. 4 i fig. 6 — widok z boku.

Uwidoczniiony na fig. 1, 2 i 3 trójnik rozdzielczy posiada trzy odgałęzienia A. W bocznej ścianie trójnika znajduje się okrągły otwór B, zamknięty przyśrubowaną pokrywą C, zaopatrzoną na wewnętrznej stronie w występ D w postaci ścianki, wnikaącej do otworu B i prostopadłej do płaszczyzny pokrywy C. Występ D znajduje się tylko w górnej części pokrywy C i tworzy część walca, podczas gdy dolna część pokrywy C jest płaska.

Występ D ma za zadanie podczas odkręcania śrub, przymocowywujących pokrywę, powstrzymywać wytryskiwanie wody ku górze na osobę, odejmującą pokrywę C, i kierowanie wytryskującej wody wdół przez szczelinę, wytwarzającą się pomiędzy pokrywą C i ścianką trójnika.

Wewnętrzne wyloty odgałęzień A zasłanianie są zamknięciem F w postaci kuli, które przytrzymywane jest zapomocą przenikającej przez ściankę trójnika śruby E z łbem, wystającym nazewnątr, co umożliwia pokręcanie śruby od wewnątr. Część wewnętrzna odgałęzienia A, stanowiąca gniazdo zamknięcia F, może posiadać łukową powierzchnię toczoną, co nie jest jednak konieczne przy dokładnem wykonaniu odlewu. Przez kulę przewleczony jest pręt, zagięty na końcach w postaci uchwytów G.

W przykładzie wykonania, uwidoczniionym na fig. 4, 5 i 6, zamknięcie (F), zasłaniające wyloty odgałęzień A, obracane jest w środku trójnika. Zamknięcie F ma po-

stać odcinka walca, wydrażonego w taki sposób, że tworzy w przekroju prostopadłym do osi obrotu postać sierpa. Zamknięcie F przymocowane jest śrubami K do obracanej tarczy T, osadzonej w otworze B. W środku tarczy T osadzony jest sworzzeń J, wystający nazewnątr przez pokrywę C, przymocowaną śrubami do ścianek trójnika. Na czworokątny koniec sworznia nakłada się klucz S, zapomocą którego obraca się tarczę T wraz z narządem F. W pokrywie wkręcone są śruby H, przepuszczone nawylot, zapomocą których zabezpiecza się tarczę T w odpowiedniem położeniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Trójnik rozdzielczy do rur do zamulania, znamieny tem, że odcięcie jednego z odgałęzień (A) trójnika uskuteczniiane jest przez zasłonięcie wewnątrznego wylotu tego odgałęzienia od wewnątr zamknięciem (F) o powierzchni wypukłej, skierowaniem wypukłością w kierunku zamykanego odgałęzienia.

2. Trójnik według zastrz. 1, znamieny tem, że zaopatrzone jest w zamykany boczny otwór (B), umożliwiającą umieszczenie wewnątr trójnika zamknięcia (F).

3. Trójnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że zamknięcie (F), zasłaniające wyloty jego odgałęzień (A) od wewnątr, ma postać kuli np. pustej wewnątr.

4. Trójnik według zastrz. 3, znamieny tem, że kula przytrzymywana jest w położeniu zamykającym zapomocą śruby (E), osadzonej w ścianie i pokręcanej od zewnątr.

5. Trójnik według zastrz. 3, znamieny tem, że kula zaopatrzone jest w uchwyty (G), umieszczone np. na przeciwnych końcach średnicy tej kuli.

6. Trójnik według zastrz. 1—5, znamieny tem, że wewnętrzne miejsca odga-

łęzień (A), stanowiące gniazda zamknięcia (F), posiadają powierzchnie łukowe.

7. Trójnik według zastrz. 2, znamien-ny tem, że pokrywa (C), zamykająca bocz-ny otwór (B), zaopatrzona jest tylko w gór-nej części w prostopadły do płaszczyzny pokrywy występ (D) w postaci ścianki, wnika-jącej do tego otworu.

8. Trójnik według zastrz. 1 i 2, zna-mienny tem, że zamknięcie (F), zasłania-jące wyloty odgałęzień od wewnątrz, po-siada wypukłą powierzchnię w postaci od-cinka walcowego i osadzone jest na obra-canej tarczy (T), umieszczonej w otworze bocznym (B), przyczem to zamknięcie prze-kręcane jest zapomocą sworznia (J), wy-stającego nazewnątrz przez pokrywę (C).

9. Trójnik według zastrz. 8, znamien-ny tem, że w pokrywie (C) wkręcone są śruby (H), zapomocą których ustalane jest położenie tarczy (T) wraz z zamknięciem (F).

10. Trójnik według zastrz. 9, znamien-ny tem, że zamknięcie (F) przymocowane jest do tarczy (T) zapomocą śrub (K).

11. Trójnik według zastrz. 8—10, zna-mienny tem, że zamknięcie (F) w przekro-ju prostopadłym do osi obrotu ma postać sierpa.

Mieczysław Zbyszewski.

Władysław Wróbel.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

